

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104630,Marian-Rudzinski-ur-24-lutego-1894-w-Osieku-pow-Biala-z-m-14-wrzesnia-1952-w-Wars.html>
19.05.2024, 21:15

Marian Rudziński (ur. 24 lutego 1894 w Osieku, pow. Biała, zm. 14 września 1952 w Warszawie) - rotmistrz kawalerii.

Dnia 2 VI 1920 kapitan Rudziński w pierwszym dniu ofensywy napotyka na silny opór bolszewików między [jeziorem] Rudakową [Rudakowo] a Bojarami, a chcąc przyspieszyć akcję, udaje się do pierwszej linii swego batalionu, celem dodania odwagi ludziom. Trafiony kulą w nogę nie wycofuje się z linii, lecz idzie dalej i zachęca żołnierzy do ataku, nawołując ich, by nie przynosili wstydu pułkowi i szli mężnie naprzód, wtem raniony zostaje po raz drugi ciężko w pierś, ale bohaterstwem zachęcony jego batalion zwycięża i osiąga cel na niego nałożony. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 16 czerwca 1920)

Ukończył gimnazjum w Bielsku (1911) i rozpoczął studia w Akademii Handlowej w Wiedniu. W latach 1914–1918 w austriackim 2 Pułku Ułanów na froncie włoskim i wschodnim, później w POW w Odessie. W listopadzie 1918 w drodze na odsiecz Lwowa dostał się do ukraińskiej niewoli, z której po walce ze strażnikami uciekł w maju 1919. Od czerwca 1919 do czerwca 1920 dowódca II batalionu 47 Pułku Piechoty Strzelców Kresowych. Po rocznym leczeniu jako inwalida przeniesiony w stan spoczynku, administrował własnym majątkiem w Osieku. W latach 1930–1935 poseł na sejm RP. Od 1940 w ZWZ/AK, w kwietniu 1944 komendant obwodu AK we Włoszczowej. Od 1945 w Warszawie, pełnomocnik rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Zmarł na zawał serca, pochowany na cmentarzu Powązkowskim.

Marian Rudziński

Awanse: podporucznik (1915), rotmistrz (1918).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Marian Rudziński, I.482.61-5143; J.M. Włodek, *Rudziński Marian*, „Polski Słownik Biograficzny”, t. XXXIII, 1991, s. 27-29.